

[Stegger Nielsen.]

beredende Stadium, og at man har holdt sig til almindelige Udtryk under Generaldebatten.

Det er min personlige Mening ogsaa som Medlem af Kommissionen, at man ikke kunde udtrykke sig stærkere paa dette Omraade end i disse almindelige Vendinger, hvori man har villet være med til at henstille, at der blev givet Mulighed for videre Overvejelse af disse Forhold. Personlig mener jeg, at det vil være vanskeligt i Praksis for Seminarierne at finde et andet Grundlag for Bedømmelse end en Prøve. Jeg tror ligesom det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen, at en Ting skal man være meget forsigtig med, og det er at faa skabt forskellige Slags Seminarister, der kan komme ud for, at det ene Hold bedømmes af Myndighederne og Autoriteterne paa en Maade og det andet Hold paa en anden Maade. Det maa vi nøje passe paa. Jeg personlig tror heller ikke, at et saakaldt Modenhedsbevis uden videre kan træde i Stedet for Karaktergivning. Det har været min Forudsætning, da jeg gik med til disse almindelige Udtryk om, at man skulde give Mulighed for en videre Undersøgelse heraf saa vel som af andet, som Seminarierne maatte foreslaa om en friere Forsøgsform, at saadanne Forslag fra Seminarierne underkastes en videre Bedømmelse i det høje Undervisningsministerium, inden de kan approberes.

Jeg tror, det vil fremgaa af mine Udtalelser paa egne Vegne, at jeg mener, der skal gaas frem med en vis Forsigtighed og Varsomhed, hvor der er Tale om at finde andre Former ved Bedømmelsen, men det er dog ret betryggende, synes jeg — og det fremgaa tydeligt af Indstillingen fra Kommissionen —, at det ikke er Meningen at forandre væsentligt ved det endelige Standpunkt, der skal naas ved Uddannelsen. Det maa i det store og hele fastholdes, siges der, at Elever fra et Forsøgsseminarium til sin Tid skal have samme Form for Eksamensbevis som alle andre. Der kan derfor ikke røres ved Fagrækken i den gældende Seminarielov, og Optagelsesbetingelserne skal ligeledes være som hidtil.

Jeg maa derfor forstaa det saaledes, at man med dette Lovforslag kun tilsigter at aabne Mulighed for at naa det samme

Maal i alt væsentligt som hidtil, men ad andre Veje, ved andre, muligvis ogsaa bedre Metoder end hidtil. Mit Parti har intet at indvende imod, at dette Forsøg gøres. Det vil have en Forudsætning naturligvis, som ikke fremgaa af disse Bemærkninger, men som jeg godt kan nævne: Forstaaelse og Velvilje fra Seminarietilsynets og Censorerens Side. Det er klart, at her bliver der noget at overveje, det ene maa blive en Følge af det andet.

Det Seminarium, der ønsker at gøre Brug af Forsøgsordningen — og her strejfer jeg ind paa noget af det samme, som det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen var inde paa —, bør man efter min Opfattelse give Mulighed for at have en sideløbende Linie efter den gældende Ordning for de Elever, der ønsker at følge den, med andre Ord en Parallelklasse. For at tage et Seminarium i København, hvor Eleverne muligvis overvejende søger dette Seminarium grundet paa økonomiske Forhold, fordi de saa kan blive i deres Hjem, skulde det være muligt, at den Del af Eleverne, som ikke ønsker at komme ind under Forsøgsordningen, kan blive uddannet paa sædvanlig Vis, og jeg maa tilstaa, at jeg har opfattet det saaledes, at det vil være nødvendigt, at dette Seminarium har et dobbelt Hold Lærere. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes Ministeren ser paa dette Forhold, som jeg synes er ret vigtigt for de unge, der tænker paa at gaa Lærervejen.

Det er jo Meningen, at disse Ordninger skal godkendes af Ministeriet, og jeg gaar ud fra, at de der vil blive underkastet en meget nøje Prøvelse, og ligeledes, at Ministeriet vil tage Sagkundskaben til Hjælp, eventuelt ogsaa fra Seminariernes Side, til Bedømmelsen af de Forslag om en friere Læseplan for et Seminarium med Særordning, som her maa komme til at foreligge. Det er rigtigt, at det vil komme til at kræve en stor Indsats fra Seminarielærernes Side, en meget stor Indsats, hvorfor de ogsaa — det gentager jeg — maa kunne forvente den fornødne Forstaaelse baade fra Tilsyn og fra Censur.

Mit Parti ser med Glæde paa, om nye og friere Former kunde indføres ogsaa paa dette Omraade. I en Livets Skole skal der være Udvikling og Bevægelse til alle Sider, men Maalet maa stadig være det samme: